

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 968/2006**z dnia 27 czerwca 2006 r.****ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 ustanawiającego tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. ustanawiające tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽¹⁾ i w szczególności jego art. 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 320/2006 przewiduje pomoc restrukturyzacyjną dla tych przedsiębiorstw, które zrezygnują z produkcji kwotowej, przy czym część pomocy przewidziano dla plantatorów buraków cukrowych, trzciny cukrowej i cykorii, a także dla podmiotów świadczących usługi przy użyciu maszyn rolniczych, aby zrekompensować straty powstające wskutek zamknięcia cukrowni. Przewiduje także pomoc na rzecz dywersyfikacji dla państw członkowskich przeznaczoną na wdrażanie środków do dywersyfikacji w regionach dotkniętych zamknięciem fabryk, pomoc przejściową na rzecz rafinerii przemysłowych oraz pomoc przejściową dla określonych państw członkowskich.
- (2) Przed złożeniem wniosku o pomoc na restrukturyzację przedsiębiorstwa zobowiązane są przeprowadzić konsultacje z plantatorami buraków cukrowych, trzciny cukrowej i cykorii zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 320/2006. Aby zapewnić należytą możliwość wyrażenia opinii plantatorom oraz innym zainteresowanym stronom, należy ustanowić szczegółowe zasady konsultacji.
- (3) Pomoc restrukturyzacyjną przyznaje się na rok gospodarczy, w którym zaprzestano kwotowania produkcji. W przypadku wycofania z produkcji cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego lub przeniesienia z poprzedniego roku gospodarczego i ustanowienia jako pierwszej kwoty produkcji w roku gospodarczym, w którym dane przedsiębiorstwo zamierza zaprzestać produkcji w ramach swojej kwoty, przedsiębiorstwu należy zapewnić możliwość złożenia jednego wniosku o rezygnację z kwoty w dwóch kolejnych latach gospodarczych i uzyskania za każdą część kwoty pomocy restrukturyzacyjnej, przysługującej za rok gospodarczy, w którym zrezygnowano z kwoty.
- (4) Artykuł 3 rozporządzenia (WE) nr 320/2006 określa, w powiązaniu z rezygnacją z przyznaných kwot, możliwości całkowitego lub częściowego demontażu urządzeń produkcyjnych, skutkujące zróżnicowaniem wysokości pomocy restrukturyzacyjnej. Warunki obowiązujące w przypadku wspomnianych dwóch możliwości powinny uwzględniać przyznanie wyższej kwoty pomocy restrukturyzacyjnej na rzecz całkowitego demontażu ze względu na wyższe koszty z tym związane. Uważa się za właściwe dopuszczenie możliwości utrzymania części fabryki, które nie stanowią części linii produkcyjnej, jeśli możliwe jest zastosowanie ich do innych celów, które przewiduje plan restrukturyzacji, szczególnie gdy takie zastosowanie przyczyni się do powstania miejsc pracy. Z drugiej strony, urządzenia niepowiązane bezpośrednio z produkcją cukru należy zdemontować, jeżeli w rozsądnym terminie nie mogą zostać wykorzystane w alternatywny sposób, a utrzymanie ich stwarzałoby zagrożenie dla środowiska.
- (5) Po otrzymaniu pierwszej raty pomocy restrukturyzacyjnej przedsiębiorstwa powinny zostać zobowiązane do wypłacenia, zgodnie z kryteriami ustalonymi przez państwo członkowskie i w rozsądnym terminie, części pomocy restrukturyzacyjnej na rzecz plantatorów i podmiotów świadczących usługi przy użyciu maszyn rolniczych, w celu ochrony ich interesów.
- (6) Z powodu finansowych limitów tymczasowych funduszy restrukturyzacyjnych przyznanie pomocy powinno być uzależnione od porządku chronologicznego składania wniosków. Konieczne jest zatem ustanowienie kryteriów określenia tego porządku chronologicznego.
- (7) Decyzja państwa członkowskiego dotycząca dopuszczalności wniosku o pomoc restrukturyzacyjną uzależniona jest od przyjęcia planu restrukturyzacji, przedkładanego razem z wnioskiem. Stąd konieczne jest zdefiniowanie kryteriów i procedury akceptacji planu restrukturyzacji, a także kolejnych zmian takiego planu.
- (8) Jeśli z powodu limitów finansowych tymczasowego funduszu restrukturyzacyjnego zasoby funduszu chwilowo nie wystarczą do przyznania pomocy restrukturyzacyjnej na rzecz wnioskodawcy, którego wniosek został zakwalifikowany, wnioskodawca ten powinien mieć możliwość wycofania swojego wniosku w określonym terminie. W przypadku braku wycofania wniosek powinien zachować ważność z pierwotną datą złożenia i zostać uznany za wniosek na kolejny rok gospodarczy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 42.

- (9) Komisja powinna obliczyć kwotę pomocy na rzecz dywersyfikacji, dodatkowej pomocy na rzecz dywersyfikacji oraz pomocy przejściowej na rzecz określonych państw członkowskich i poinformować każde państwo członkowskie o dostępnej kwocie. Państwo członkowskie powinno poinformować Komisję o jego krajowych programach restrukturyzacji i szczegółowo przedstawić działania, jakie należy podjąć.
- (10) Aby ułatwić rafineriom przemysłowym, które utraciły pewne korzyści, z których korzystały na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, przystosowanie się do nowej sytuacji w następstwie wejścia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽²⁾, rozporządzenie (WE) nr 320/2006 przewiduje przyznanie pomocy przejściowej państwom członkowskim, w których znajdowały się w przeszłości rafinerie w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1260/2001. Dane państwa członkowskie powinny przyznać pomoc na rzecz rafinerii przemysłowych znajdujących się na ich terytorium na podstawie biznesplanu przygotowanego przez dane przedsiębiorstwo.
- (11) Aby umożliwić państwom członkowskim kontrolowanie procesu restrukturyzacji, przedsiębiorstwa otrzymujące pomoc powinny przedkładać roczne sprawozdania. Państwa członkowskie powinny przedkładać Komisji sprawozdania z postępów w realizacji planów restrukturyzacji tych przedsiębiorstw, biznesplany rafinerii przemysłowych oraz krajowe programy restrukturyzacji.
- (12) Należy określić zasady kontroli, przeprowadzanych przez państwa członkowskie, w celu zapewnienia w szczególności zgodności planu restrukturyzacji dotyczącego przyznania pomocy restrukturyzacyjnej oraz biznesplanu dotyczącego przyznania pomocy dla rafinerii przemysłowych.
- (13) Należy przewidzieć kary mające zastosowanie w stosunku do przedsiębiorstwa, które nie spełnia zobowiązań wynikających z planu restrukturyzacji lub biznesplanu.
- (14) Komitet Funduszu nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego,

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie uchylone rozporządzeniem (WE) nr 318/2006.

⁽²⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY WSTĘPNE

Artykuł 1

Zakres i definicje

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady stosowania środków przewidzianych w art. 3, 6, 7, 8 i 9 rozporządzenia (WE) nr 320/2006 i finansowanych przez fundusz restrukturyzacji ustanowiony w art. 1 wyżej wymienionego rozporządzenia.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje przewidziane w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 320/2006.

Stosuje się również definicję „dnia roboczego” przewidzianą w art. 2 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 ⁽³⁾.

ROZDZIAŁ II

WARUNKI PRYZNANIA POMOCY RESTRUKTURYZACYJNEJ

Artykuł 2

Konsultacje w ramach porozumień branżowych

1. Konsultacje przeprowadzane w ramach odpowiednich porozumień branżowych, o których mowa w art. 3 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 320/2006, opierają się na szczegółowym harmonogramie oraz projekcie planu restrukturyzacji, który opracowało dane przedsiębiorstwo.

Odpowiednie porozumienie branżowe to porozumienie zawarte na rok gospodarczy, w którym przeprowadza się konsultacje.

Przedsiębiorstwo może zaprosić przedstawicieli pracowników oraz inne strony, których dotyczy plan restrukturyzacji, a które nie są stroną odpowiedniego porozumienia branżowego, do wzięcia udziału w konsultacjach w charakterze obserwatorów.

2. Konsultacje obejmą wszystkie części planu restrukturyzacji, o którym mowa w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 320/2006.

3. Zaproszenie do udziału w konsultacjach powinno być przesłane przez dane przedsiębiorstwo. Należy do niego dołączyć projekt planu restrukturyzacji oraz szczegółowy program spotkania, które ma się odbyć. Należy przesłać kopię zaproszenia oraz dokumenty towarzyszące w tym samym czasie do właściwego organu państwa członkowskiego.

⁽³⁾ Dz.U. L 124 z 8.6.1971, str. 1.

4. Konsultacje powinny składać się z co najmniej dwóch spotkań oraz trwać do 30 dni od dnia wysłania zaproszenia do udziału w konsultacjach, chyba że porozumienie można osiągnąć wcześniej.

5. Podstawą potwierdzenia, że plan restrukturyzacji został opracowany w ramach konsultacji, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 320/2006, są:

- a) zaproszenie wysłane przez dane przedsiębiorstwo i otrzymane przez pozostałe strony;
- b) podpisy osób biorących udział w spotkaniach lub oświadczenie o ewentualnym wstrzymaniu się od udziału przez którąkolwiek z zaproszonych stron;
- c) projekt planu restrukturyzacji zmieniony przez dane przedsiębiorstwo po konsultacjach, określający elementy uzgodnione przez strony oraz elementy niezgodnione;
- d) jeśli istnieją, pisemne stanowiska stron porozumienia branżowego, opinia przedstawicieli pracowników oraz opinie innych zaproszonych stron.

6. W roku gospodarczym 2006/2007 państwa członkowskie mogą uwzględnić konsultacje prowadzone w ramach danych porozumień branżowych, które odbyły się przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, nawet jeśli nie spełniają wymagań niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Rezygnacja z kwoty

Od roku gospodarczego, dla którego zrezygnowano z kwoty, zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 320/2006, nie można uznać za produkcję w ramach tej kwoty, w odniesieniu do danych fabryk, żadnej produkcji cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego ani żadnych ilości cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego, przeniesionych lub wycofanych z poprzedniego roku gospodarczego.

Artykuł 4

Demontaż urządzeń produkcyjnych

1. W przypadku całkowitego demontażu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 320/2006, wymogi demontażu urządzeń produkcyjnych dotyczą:

- a) wszystkich urządzeń, które są konieczne do produkcji cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego, jak na przykład: urządzenia do magazynowania, badania, mycia i krojenia buraków cukrowych, trzciny cukrowej, zbóż lub cykorii; wszystkie urządzenia niezbędne do ekstrakcji

i przetwórstwa lub koncentracji cukru z buraków cukrowych lub trzciny, skrobi ze zbóż, glukozy ze skrobi lub inuliny z cykorii;

- b) części urządzeń, innych niż te, o których mowa w lit. a), bezpośrednio związanych z produkcją cukru, izoglukozy lub syropu inulinowego oraz koniecznych do produkcji w ramach kwoty, z której zrezygnowano, nawet jeśli mogłyby one zostać zastosowane do wytwarzania innych produktów, takich jak: urządzenia do ogrzewania lub przetwarzania wody, lub do produkcji energii; urządzenia do przetwarzania pulpy z buraków cukrowych lub melasy; urządzenia do transportu wewnętrznego;
- c) wszystkich pozostałych urządzeń, takich jak urządzenia do pakowania, niewykorzystywane oraz przeznaczone do demontażu i usunięcia ze względu na ochronę środowiska.

2. W przypadku częściowego demontażu zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 320/2006, wymóg demontażu urządzeń produkcyjnych dotyczy urządzeń, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, a które nie służą do innej produkcji lub innego zastosowania fabryki zgodnie z planem restrukturyzacji.

Artykuł 5

Spójność między różnymi źródłami finansowania

Państwa członkowskie zapewniają spójność i kompletność środków lub działań finansowanych z funduszu restrukturyzacji oraz z innych funduszy Wspólnoty na poziomie regionalnym lub krajowym, a także brak wzajemnego powielania środków.

ROZDZIAŁ III

WNIOSEK O POMOC RESTRUKTURYZACYJNĄ I JEJ PRYZNANIE

Artykuł 6

Zobowiązania państw członkowskich

1. Najpóźniej czterdzieści pięć dni od otrzymania kopii zaproszenia do udziału w konsultacjach, o których mowa w art. 2 ust. 3, państwo członkowskie informuje strony biorące udział w planie restrukturyzacji o swojej decyzji dotyczącej:

- a) procentu pomocy restrukturyzacyjnej, który zostanie przyznany plantatorom buraków cukrowych, trzciny cukrowej i cykorii oraz podmiotom świadczącym usługi przy użyciu maszyn rolniczych, obiektywnych kryteriów podziału tej części pomocy między dwie grupy oraz w ramach każdej grupy, zgodnie z ustaleniami po konsultacji zainteresowanych stron, oraz okresu, o którym mowa w art. 3 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 320/2006;

b) okresu demontażu urządzeń produkcyjnych, wygasającego najpóźniej w dniu 30 września 2010 r., oraz spełnienia zobowiązań społecznych lub wymogów środowiskowych, o których mowa w art. 3 ust. 3 lit. c) oraz art. 3 ust. 4 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 320/2006;

c) w stosownych przypadkach – szczególnych krajowych wymogów dotyczących zobowiązań społecznych i środowiskowych planu restrukturyzacji, które wykraczają poza minimalne wymogi ustawowe nałożone przez prawo wspólnotowe, zgodnie z art. 3 ust. 3 lit. c) oraz art. 3 ust. 4 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 320/2006.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, państwo członkowskie, w przypadku gdy zastosowanie ma art. 2 ust. 6, informuje strony o swojej decyzji najpóźniej do dnia 15 lipca 2006 r.

3. Podmioty świadczące usługi przy użyciu maszyn rolniczych uzyskują rekompensatę za stratę powstałą wskutek utraty wartości ich maszyn specjalistycznych, których nie można zastosować do innych celów.

Artykuł 7

Wniosek o pomoc restrukturyzacyjną

1. Każdy wniosek o pomoc restrukturyzacyjną dotyczy jednego produktu i jednego roku gospodarczego.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, jeśli kwotę, z której zrezygnowano, uzupełniono częściowo produkcją przeniesioną lub wycofaną z poprzedniego roku gospodarczego, przedsiębiorstwo może zrezygnować z całkowitej kwoty dla danej fabryki lub fabryk pod warunkiem całkowitego lub częściowego demontażu urządzeń produkcyjnych, przeprowadzonego w następujących dwóch etapach:

a) od pierwszego roku gospodarczego, którego dotyczy wniosek, należy zrezygnować z części kwoty, w ramach której brak jest produkcji przy jednoczesnym złożeniu wniosku o pomoc restrukturyzacyjną na częściowy lub całkowity demontaż, mającą zastosowanie w danym roku gospodarczym;

b) pozostała część odnośnej kwoty podlegać będzie tymczasowej składce restrukturyzacyjnej, o której mowa w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 320/2006, oraz rezygnacja z niej nastąpi od kolejnego roku gospodarczego przy jednoczesnym złożeniu wniosku o pomoc restrukturyzacyjną na całkowity lub częściowy demontaż urządzeń produkcyjnych, mającą zastosowanie w danym roku gospodarczym.

W przypadku stosowania niniejszego ustępu przedsiębiorstwo może przedłożyć jeden wniosek dotyczący dwóch danych lat gospodarczych.

3. Wniosek o pomoc restrukturyzacyjną określa część przyznanej kwoty, z której należy zrezygnować, w odniesieniu do

każdej fabryki danego przedsiębiorstwa oraz jest spójny z właściwymi wspólnymi porozumieniami, w tym porozumieniami zawartymi między partnerami społecznymi na poziomie sektora lub przedsiębiorstwa dotyczącymi restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego.

Artykuł 8

Otrzymanie wniosku o pomoc restrukturyzacyjną

1. Przyznanie pomocy restrukturyzacyjnej w ramach limitów finansowych, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 320/2006, odbywa się według porządku chronologicznego składania kompletnych wniosków o pomoc restrukturyzacyjną, w oparciu o daty i godziny czasu lokalnego, zgodnie z potwierdzeniami odbioru danych państw członkowskich, zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu.

2. Wniosek o pomoc restrukturyzacyjną uznaje się za kompletny po otrzymaniu przez właściwy organ państwa członkowskiego wszystkich elementów, o których mowa w art. 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 320/2006.

3. W terminie pięciu dni roboczych od uznania wniosku za kompletny, właściwy organ państwa członkowskiego wysyła do danego przedsiębiorstwa potwierdzenie odbioru wniosku, które zawiera datę i godzinę złożenia kompletnego wniosku o pomoc restrukturyzacyjną.

4. Jeśli wniosek nie jest kompletny, właściwy organ państwa członkowskiego zwraca wnioskodawcy, w terminie pięciu dni roboczych od jego otrzymania, wniosek i określa warunki, które nie zostały spełnione.

5. Wniosek, którego nie uznano za kompletny do dnia, o którym mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 320/2006, nie jest uwzględniany w danym roku gospodarczym.

6. W terminie dwóch dni roboczych po wydaniu potwierdzenia odbioru wniosku właściwy organ państwa członkowskiego informuje Komisję o tym fakcie, stosując w tym celu wzór tabeli z załącznika. W razie konieczności, stosuje się odrębną tabelę dla każdego produktu i każdego roku gospodarczego.

Artykuł 9

Kwalifikowalność do pomocy restrukturyzacyjnej

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 10, właściwy organ państwa członkowskiego podejmuje decyzję o kwalifikowalności wniosku o pomoc restrukturyzacyjną oraz informuje wnioskodawcę o swojej decyzji w terminie 30 dni roboczych od otrzymania kompletnego wniosku, jednakże co najmniej w ciągu 10 dni roboczych przed terminem, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 320/2006.

2. Aby wniosek został zakwalifikowany, plan restrukturyzacji powinien:

- a) zawierać podsumowanie najważniejszych celów, środków, działań, a także szacunkowe koszty tych środków i działań, plan finansowy oraz terminarz;
- b) określać dla każdej fabryki części kwoty, z której się rezygnuje, która powinna być niższa lub równa zdolności produkcyjnej, która ma zostać całkowicie lub częściowo zdemontowana;
- c) zawierać zaświadczenie, że urządzenia produkcyjne zostaną częściowo lub w całości zdemontowane oraz usunięte z terenu fabryki;
- d) uwzględniać straty lub poniesione koszty między pomocą, o której mowa w art. 4 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 320/2006, zamknięciem i demontażem urządzeń produkcyjnych, o których mowa w lit. c) tego ustępu, inwestycjami, o których mowa w lit. e) tego ustępu, planem socjalnym, o którym mowa w lit. f) tego ustępu oraz planem środowiskowym, o którym mowa w lit. g) tego ustępu;
- e) wyraźnie ustalać wszystkie działania i koszty finansowane przez fundusz restrukturyzacji oraz, w stosownych przypadkach, pozostałe powiązane elementy, które mają być finansowane przez inne fundusze Wspólnoty.

3. Jeśli warunki określone w ust. 2 nie zostały spełnione, państwo członkowskie informuje wnioskodawcę o powodach powyższego oraz określa termin odpowiedniego dostosowania planu restrukturyzacji w granicach czasowych, o których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 320/2006.

Państwo członkowskie podejmuje decyzję o kwalifikowalności dostosowanego wniosku w ciągu 15 dni roboczych od terminu, o którym mowa w akapicie pierwszym, jednakże co najmniej 10 dni roboczych przed terminem, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 320/2006.

Jeśli dostosowany wniosek o pomoc restrukturyzacyjną nie zostanie przedłożony w odpowiednim czasie lub zostanie uznany za niespełniający wymogów, wniosek jest odrzucany, a państwo członkowskie informuje o tym wnioskodawcę oraz Komisję w terminie pięciu dni roboczych. Nowy wniosek złożony przez tego samego wnioskodawcę rozpatruje się według porządku chronologicznego, o którym mowa w art. 8.

4. W przypadku gdy wnioski uznane są za kwalifikujące się, państwo członkowskie informuje o tym Komisję w ciągu dwóch dni roboczych po podjęciu przez nią decyzji, stosując w tym celu tabelę z Załącznika.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, 3 i 4, państwo członkowskie decyduje o kwalifikowalności wniosku lub dostosowanego wniosku, na rok gospodarczy 2006/2007, co najmniej osiem dni roboczych przed terminem, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 320/2006, oraz powiadamia Komisję o swojej decyzji tego samego dnia.

Artykuł 10

Przyznanie pomocy restrukturyzacyjnej

1. Komisja sporządza listę kompletnych wniosków o pomoc restrukturyzacyjną w porządku chronologicznym ich złożenia, zgodnie z potwierdzeniami odbioru od zainteresowanych państw członkowskich.

2. W terminie ustalonym w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 320/2006 Komisja określa szacowaną dostępność środków finansowych w ramach funduszu restrukturyzacyjnego odnośnie do wszystkich wniosków dotyczących kolejnego roku gospodarczego, lub w przypadku wniosków na rok gospodarczy 2006/2007, odnośnie do wniosków dotyczących tego roku gospodarczego, otrzymanych w terminie, o którym mowa w art. 4 ust. 1 wyżej wymienionego rozporządzenia oraz zakwalifikowanych przez państwa członkowskie, a także ocenia wszelką związaną z nimi pomoc.

3. Komisja informuje Komitet ds. Funduszy Rolniczych, o którym mowa w art. 41 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005⁽¹⁾ o decyzjach podjętych zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu. Na rok gospodarczy 2006/2007 Komisja informuje Komitet ds. Funduszy Rolniczych, o którym mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/1999⁽²⁾.

4. Państwa członkowskie informują wnioskodawców o przyznaniu pomocy restrukturyzacyjnej na rzecz kwalifikującego się planu restrukturyzacji w terminie, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 320/2006. Właściwy organ państwa członkowskiego przesyła Komisji kompletną kopię zaakceptowanego planu restrukturyzacji.

Artykuł 11

Zmiany w planie restrukturyzacji

1. Po przyznaniu pomocy restrukturyzacyjnej wnioskodawca jest zobowiązany do wykonania wszystkich działań określonych w zaakceptowanym planie restrukturyzacji oraz do przestrzegania zobowiązań zawartych we wniosku o pomoc restrukturyzacyjną.

2. Jakkolwiek zmiany w zaakceptowanym planie restrukturyzacji wymagają uzgodnienia z państwem członkowskim na podstawie wniosku danego przedsiębiorstwa:

- a) wyjaśniającego powody i problemy wynikłe w trakcie wdrażania;

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 103.

b) przedstawiającego proponowane dostosowania lub nowe działania oraz oczekiwane wyniki;

c) przedstawiającego szczegółowo skutki finansowe i czasowe.

Dostosowania nie mogą zmienić pełnej kwoty pomocy restrukturyzacyjnej, która zostanie przyznana lub kwoty pomocy tymczasowej, którą należy wypłacić zgodnie z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 320/2006.

Państwo członkowskie powiadamia Komisję o dostosowanym planie restrukturyzacji.

Artykuł 12

Wycofanie lub odroczenie wniosku o pomoc restrukturyzacyjną

1. W ciągu dwóch miesięcy po terminie, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 320/2006, wnioskodawca może wycofać kwalifikujące się wnioski, w stosunku do których nie można przyznać pomocy restrukturyzacyjnej na rok gospodarczy, odnośnie do którego zgłoszono wniosek o rezygnację z kwoty.

2. Jeśli dane przedsiębiorstwo nie wycofa swojego wniosku zgodnie z ust. 1, dostosowuje dany plan restrukturyzacji w ciągu okresu, o którym mowa w tym ustępie, biorąc pod uwagę wysokość dostępnej pomocy restrukturyzacyjnej na kolejny rok gospodarczy, zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 320/2006.

Dla celów art. 8 ust. 1 należy uwzględnić datę złożenia pierwotnego wniosku.

W przypadku, o którym mowa w akapicie pierwszym, wnioskodawca odracza rezygnację ze swojej kwoty na jeden rok gospodarczy i nadal ma obowiązek zapłaty tymczasowej składki restrukturyzacyjnej, o której mowa w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 320/2006.

ROZDZIAŁ IV

INNA POMOC Z FUNDUSZU RESTRUKTURYZACJI

Artykuł 13

Wysokość pomocy na państwo członkowskie

1. Do dnia 31 października 2006 r. na rok gospodarczy 2006/2007, do dnia 31 marca 2007 r. na rok gospodarczy 2007/2008, do dnia 31 marca 2008 r. na rok gospodarczy 2008/2009 oraz do dnia 31 marca 2009 r. na rok gospodarczy 2009/2010 Komisja ustala kwoty przyznane każdemu państwu członkowskiemu w ramach funduszu restrukturyzacji na:

a) pomoc na rzecz dywersyfikacji, o której mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 320/2006;

b) dodatkową pomoc na rzecz dywersyfikacji, o której mowa w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 320/2006;

c) pomoc przejściową dla niektórych państw członkowskich, o której mowa w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 320/2006.

2. Kwoty, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), oblicza się na podstawie:

a) kwoty pomocy na rzecz dywersyfikacji, zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 320/2006, pomnożonej przez całościową kwotę cukru, z której zrezygnowało dane państwo członkowskie, któremu należy przyznać pomoc restrukturyzacyjną od:

— roku gospodarczego 2006/2007, jeśli kwotę określono w październiku 2006 r.,

— roku gospodarczego 2007/2008, jeśli kwotę określono w marcu 2007 r.,

— roku gospodarczego 2008/2009, jeśli kwotę określono w marcu 2008 r.,

— roku gospodarczego 2009/2010, jeśli kwotę określono w marcu 2009 r.;

b) kwoty pomocy dodatkowej na rzecz dywersyfikacji, odpowiadającej najwyższemu procentowemu uzyskanemu zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 320/2006 oraz pomnożonej przez całościową kwotę cukru, o której mowa w lit. a) niniejszego ustępu, do:

— roku gospodarczego 2006/2007, jeśli kwotę określono w październiku 2006 r.,

— roku gospodarczego 2007/2008, jeśli kwotę określono w marcu 2007 r.,

— roku gospodarczego 2008/2009, jeśli kwotę określono w marcu 2008 r.,

— roku gospodarczego 2009/2010, jeśli kwotę określono w marcu 2009 r.

Kwoty wynikające z obliczeń, o których mowa w akapicie pierwszym, zostaną pomniejszone w stosownych przypadkach, o wszystkie kwoty dodatkowej pomocy na rzecz dywersyfikacji, wcześniej określone według metody przedstawionej w niniejszym literze;

c) w stosownych przypadkach – kwoty pomocy przejściowej na rzecz określonych państw członkowskich, o których mowa w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 320/2006.

3. Kwoty wynikające z metody, o której mowa w ust. 2, należy dodać do odpowiednich kwot, określonych zgodnie z ust. 1 za lata poprzednie.

Artykuł 14

Krajowe programy restrukturyzacji

1. Dane państwa członkowskie zgłaszają Komisji do dnia 30 września 2007, 2008 i 2009 r. krajowe programy restrukturyzacji, szczegółowo opisując działania, które należy podjąć w ramach limitów kwot pomocy na rzecz dywersyfikacji, określonych zgodnie z art. 13 ust. 2 lit. a) kwot pomocy dodatkowej na rzecz dywersyfikacji, określonej zgodnie z art. 13 ust. 2 lit. b), oraz kwoty pomocy przejściowej dla niektórych państw członkowskich, określonej zgodnie z art. 13 ust. 2 lit. c).

2. Krajowe programy restrukturyzacji uwzględniają co najmniej następujące elementy:

- a) podsumowanie najważniejszych celów, środków, działań, kosztów, interwencji finansowych oraz terminarz dla każdego właściwego regionu;
- b) opis właściwych regionów oraz analizę problemów związanych z restrukturyzacją sektora cukru;
- c) prezentację przewidzianych celów i działań lub środków, uwzględniając ich spójność z zakwalifikowanymi planami restrukturyzacji, o których mowa w art. 9, politykę rozwoju wsi w danych regionach oraz inne środki, podejmowane lub przewidziane w tych regionach, szczególnie w ramach innych funduszy Wspólnoty;
- d) terminarz wszystkich przewidzianych działań lub środków oraz stosowanych kryteriów, w celu odróżnienia ich od podobnych działań lub środków finansowanych w ramach innych funduszy Wspólnoty;
- e) w stosownych przypadkach – kwotę dodatkowej pomocy na rzecz dywersyfikacji, która zostanie przyznana plantatorom buraków cukrowych lub trzciny cukrowej, którzy zdecydowali się zrezygnować z dalszej produkcji oraz kryteria obiektywne i niedyskryminujące, którymi należy się kierować przy rozdzielaniu tej pomocy;
- f) plan finansowy ze szczegółowymi danymi na temat kosztów przypadających na działanie lub środek oraz przewidywany terminarz płatności.

3. Działania lub środki przewidziane w krajowym programie restrukturyzacji należy wprowadzić do dnia 30 września 2010 r.

Artykuł 15

Pomoc przejściowa na rzecz rafinerii przemysłowych

1. Rafineria przemysłowa, która dnia 30 czerwca 2006 r. była rafinerią przemysłową w rozumieniu art. 7 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, może złożyć wniosek o pomoc przejściową przewidzianą art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 320/2006, którą przyznaje państwo członkowskie, na którego terytorium znajduje się rafineria.

2. Rafineria przemysłowa składa wniosek o pomoc oraz biznes plan, o którym mowa w art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 320/2006, w terminie ustalonym przez zainteresowane państwo członkowskie, najpóźniej do dnia 30 września 2007 r.

3. Biznesplan, o którym mowa w art. 8 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 320/2006, uwzględnia przynajmniej następujące elementy:

- a) podsumowanie najważniejszych celów, środków, działań, kosztów, interwencji finansowych oraz terminarz;
 - b) opis oraz analizę problemów napotkanych w trakcie dostosowywania do reformy wspólnotowej organizacji rynku cukru;
 - c) prezentację przewidzianych działań lub środków, uwzględniając ich spójność z innymi działaniami, podjętymi lub przewidzianymi w ramach innych funduszy Wspólnoty w danym regionie, których wnioskodawca jest beneficjentem;
 - d) terminarz wszystkich przewidzianych działań lub środków oraz stosowanych kryteriów w celu odróżnienia ich od podobnych działań lub środków, które mają zostać sfinansowane z innych funduszy Wspólnoty, których wnioskodawca jest beneficjentem;
 - e) plan finansowy ze szczegółowymi danymi na temat kosztów przypadających na działanie lub środek oraz przewidywany terminarz płatności.
4. Przewidziane działania lub środki w biznes planie uwzględniają jeden lub więcej następujących elementów: inwestycje, demontaż urządzeń produkcyjnych, wkłady do kosztów operacyjnych, przepisy dotyczące amortyzacji wyposażenia oraz inne przepisy uznane za konieczne w celu dostosowania do nowej sytuacji.

5. Państwo członkowskie decyduje o kwalifikowalności biznesplanu w ramach limitów finansowych określonych w art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 320/2006 i informują wnioskodawcę oraz Komisję o swojej decyzji w ciągu 30 dni roboczych po terminie, o którym mowa w ust. 2. niniejszego artykułu.

Państwo członkowskie informuje Komisję w ciągu tego samego czasu o kwotach, które należy przyznać każdej rafinerii przemysłowej oraz, jeśli stosowne, o kryteriach obiektywnych i niedyskryminujących, które zastosowano przy rozdzielaniu pomocy między poszczególne rafinerie przemysłowe znajdujące się na ich terytorium.

6. Działania lub środki przewidziane w biznesplanie należy wprowadzić do dnia 30 września 2010 r.

ROZDZIAŁ V

WYPŁATA POMOCY

Artykuł 16

Wypłata pomocy restrukturyzacyjnej

1. Wypłata każdej raty pomocy restrukturyzacyjnej, zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 320/2006, podlega wniesieniu zabezpieczenia w kwocie równej 120 % wysokości danej raty.

2. W przypadku gdy płatności na rzecz plantatorów i podmiotów świadczących usługi przy użyciu maszyn rolniczych są dokonywane bezpośrednio przez państwo członkowskie zgodnie z art. 19 ust. 2, kwota danej raty zostaje pomniejszona o kwoty, które zostaną wypłacone na rzecz plantatorów i podmiotów świadczących usługi przy użyciu maszyn rolniczych.

3. Pomoc restrukturyzacyjna jest wypłacana najpóźniej do dnia 30 września 2011 r.

4. W stosownych przypadkach Komisja ustala, do dnia 31 stycznia 2008, 2009, 2010 i 2011 r., procent pierwszej i drugiej wypłaty, przewidzianych w art. 10 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 320/2006 oraz przewidywaną datę drugiej wypłaty.

Artykuł 17

Wypłata pomocy na rzecz dywersyfikacji, dodatkowej pomocy na rzecz dywersyfikacji oraz pomocy przejściowej dla niektórych państw członkowskich

1. W ramach limitów kwot, określanych zgodnie z art. 13 ust. 3, państwa członkowskie wypłacają beneficjentom pomoc na rzecz dywersyfikacji, dodatkową pomoc na rzecz dywersyfikacji i pomoc przejściową dla niektórych państw członkowskich dwa razy w roku w marcu i wrześniu na wydatki kwalifikowane, rzeczywiście poniesione, udokumentowane i skontrolowane.

W przypadku gdy część dodatkowej pomocy na rzecz dywersyfikacji zostanie przyznana plantatorom buraków cukrowych lub trzciny cukrowej, którzy zdecydowali się zrezygnować z produkcji zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 320/2006, państwo członkowskie zagwarantuje, że plantatorzy, o których mowa, definitywnie zrezygnowali z produkcji buraków lub trzciny.

2. Pierwsza wypłata może nastąpić we wrześniu 2007 r. Pomoc na rzecz dywersyfikacji, dodatkowa pomoc na rzecz dywersyfikacji oraz pomoc przejściowa dla niektórych państw członkowskich jest wypłacana najpóźniej do dnia 30 września 2011 r.

Artykuł 18

Wypłata pomocy przejściowej dla rafinerii przemysłowych

1. W ramach limitów określonych w art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 320/2006 państwo członkowskie wypłaca beneficjentom pomoc przejściową dla rafinerii przemysłowych, w przypadku wydatków kwalifikowanych na podstawie biznesplanu w dwóch ratach:

- a) 40 % we wrześniu 2007 r.;
- b) 60 % w marcu 2008 r.

Wypłata każdej raty podlega wniesieniu zabezpieczenia w kwocie równej 120 % wysokości danej raty.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, całość wydatków może zostać pokryta przez jednorazową płatność we wrześniu 2007 r., pod warunkiem że przed dniem 15 września 2007 r.:

- a) wszystkie środki i działania przewidziane w biznesplanie zostały zrealizowane;
- b) przedłożono sprawozdanie końcowe, o którym mowa w art. 24 ust. 2;
- c) państwo członkowskie przeprowadziło kontrole, o których mowa w art. 25.

Wypłata w tym przypadku nie podlega wniesieniu kwoty zabezpieczenia.

Artykuł 19

Wypłata na rzecz plantatorów i podmiotów świadczących usługi przy użyciu maszyn rolniczych

1. Przedsiębiorstwa dokonują płatności plantatorom buraków cukrowych, trzciny cukrowej oraz cykorii, a także podmiotom świadczącym usługi przy użyciu maszyn rolniczych, nie później niż dwa miesiące po otrzymaniu pierwszej raty pomocy restrukturyzacyjnej oraz na podstawie informacji przekazanych przez państwo członkowskie zgodnie z art. 6 ust. 1.

2. Wypłaty na rzecz plantatorów i podmiotów świadczących usługi przy użyciu maszyn rolniczych mogą być dokonane bezpośrednio przez państwo członkowskie, poprzez odpowiednią redukcję wypłacanej kwoty pomocy restrukturyzacyjnej, zgodnie z art. 16 ust. 2, w ramach limitów określonych w ust. 3 niniejszego artykułu. W takim przypadku wypłaty są dokonywane równocześnie z wypłatami części pomocy restrukturyzacyjnej należnej przedsiębiorstwu.

3. Kwota wypłaty, o której mowa w ust. 1 i 2, nie może przewyższać 50 % pierwszej raty. Jeśli kwota ta nie pokryje całej sumy podlegającej wypłacie, pozostałą część należy wypłacić:

- a) nie później niż dwa miesiące po otrzymaniu przez przedsiębiorstwo drugiej raty pomocy, w przypadku gdy wypłata dokonywana jest przez przedsiębiorstwo;
- b) razem z wypłatą dla przedsiębiorstwa drugiej raty pomocy restrukturyzacyjnej, w przypadku gdy wypłata dokonywana jest bezpośrednio przez państwo członkowskie.

Artykuł 20

Decyzja o odroczeniu płatności

Jeżeli Komisja zdecyduje o odroczeniu wypłat pomocy na rzecz dywersyfikacji, dodatkowej pomocy na rzecz dywersyfikacji, pomocy przejściowej dla rafinerii przemysłowych oraz pomocy przejściowej dla określonych państw członkowskich zgodnie z art. 10 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 320/2006, informuje ona państwa członkowskie o swojej decyzji przed dniem 31 maja i 31 stycznia.

Artykuł 21

Waluta

1. W przypadku tymczasowego funduszu restrukturyzacji kwoty zobowiązań oraz płatności Komisji oraz kwoty tymczasowej opłaty restrukturyzacyjnej, jak również kwoty wydatków w deklaracjach wydatków sporządzanych przez państwa członkowskie należy wyrażać i wypłacać w euro.

2. W przypadku jakichkolwiek płatności dokonywanych w walucie innej niż euro, za kurs wymiany należy przyjąć ostatni kurs wymiany określony przez Europejski Bank Centralny przed pierwszym dniem miesiąca danego terminu operacyjnego z którym związana jest płatność.

Dany termin operacyjny jest dniem płatności.

Artykuł 22

Zwolnienie zabezpieczeń

1. Zabezpieczenia, o których mowa w art. 16 ust. 1 i art. 18 ust. 2, ulegają zwolnieniu, pod warunkiem że:

- a) wszystkie środki i działania przewidziane odpowiednio w planie restrukturyzacji, krajowych programach restrukturyzacji oraz biznesplanie, zostały wprowadzone;

b) przedłożono sprawozdanie końcowe, o którym mowa w art. 23 ust. 2;

c) państwa członkowskie przeprowadziły kontrole, o których mowa w art. 25;

d) przedsiębiorstwo wypłaca pomoc restrukturyzacyjną na rzecz plantatorów buraków cukrowych, trzciny cukrowej oraz cykorii, a także podmiotów świadczących usługi przy użyciu maszyn rolniczych, chyba że wypłaty te dokonywane są bezpośrednio przez państwo członkowskie zgodnie z art. 19 ust. 2.

e) w stosownych przypadkach wniesiona została opłata z tytułu nadwyżki związana z pozakwotowym cukrem, izoglukozą lub syropem inulinowym magazynowanym na początku roku gospodarczego, którego dotyczy rezygnacja z kwoty.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1, na życzenie beneficjenta zabezpieczenie może być częściowo zwolnione w odniesieniu do kwoty wydatków rzeczywiście poniesionych dotyczących działań i środków w ramach planu restrukturyzacji lub biznesplanu, pod warunkiem że kontrola, o której mowa w art. 25 ust. 1, została odpowiednio przeprowadzona i że zostało przygotowane sprawozdanie z kontroli, o którym mowa w art. 25 ust. 3.

3. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, zabezpieczenie nie zostaje zwrócone, jeżeli warunki określone w ust. 1 nie zostały spełnione najpóźniej do dnia 30 września 2011 r.

ROZDZIAŁ VI

SPRAWOZDANIA, KONTROLE I KARY

Artykuł 23

Sprawozdania przedsiębiorstw

1. Przedsiębiorstwa, które składają wniosek o pomoc restrukturyzacyjną, informują strony biorące udział w procesie konsultacji, o którym mowa w art. 1, o:

a) decyzjach podjętych przez państwo członkowskie zgodnie z art. 8, 9, 10 i 11;

b) o tym, co było faktycznie zrealizowane każdego roku w ramach zaakceptowanego planu restrukturyzacji.

2. Przedsiębiorstwa otrzymujące pomoc w ramach funduszu restrukturyzacyjnego przedkładają roczne sprawozdanie właściwemu organowi państwa członkowskiego, które przyznało pomoc, nie później niż trzy miesiące po zakończeniu roku gospodarczego, w trakcie którego odpowiednie środki zostały wprowadzone.

W sprawozdaniu tym wymienia się przeprowadzone działania lub środki oraz poniesione podczas poprzedniego roku gospodarczego wydatki oraz porównuje się je ze środkami i wydatkami, które wyszczególniono w planie restrukturyzacji lub w biznes planie.

Nie później niż trzy miesiące po wykonaniu wszystkich działań i środków przewidzianych w ramach odnośnego planu restrukturyzacji lub biznesplanu przedsiębiorstwo przedkłada właściwemu organowi państwa członkowskiego sprawozdanie podsumowujące te działania oraz środki i poniesione wydatki.

Artykuł 24

Sprawozdania państw członkowskich

1. Państwa członkowskie przedkładają Komisji roczne sprawozdania dotyczące planów restrukturyzacji, krajowych programów restrukturyzacji oraz biznesplanów nie później niż sześć miesięcy po zakończeniu danego roku gospodarczego.

Sprawozdania te zawierają:

- a) opis przyjętych działań lub środków oraz przestrzeganie terminu;
- b) zestawienie faktów na podstawie co najmniej jednej kontroli przeprowadzonej na miejscu w fabryce, w odniesieniu do każdego planu restrukturyzacji lub biznesplanu;
- c) porównanie planowanych i faktycznych wydatków;
- d) analizę udziału innych funduszy Wspólnoty oraz ich zgodności z pomocą finansowaną z funduszy restrukturyzacyjnych;
- e) w stosownych przypadkach wszelkie zmiany w planie restrukturyzacji, powody oraz skutki na przyszłość.

2. Państwo członkowskie przedkłada Komisji do dnia 30 czerwca 2011 r. ostateczne sprawozdanie porównujące wprowadzone działania, środki oraz poniesione wydatki z działaniami, środkami oraz wydatkami przewidywanymi w planach restrukturyzacji, krajowych programach restrukturyzacji i biznes planach oraz wyjaśniające powody rozbieżności.

Sprawozdanie końcowe uwzględnia także listę kar stosowanych podczas całego okresu oraz oświadczenie, że zostały zapłacone wszystkie opłaty, kary lub kwoty związane z cukrem, izoglukozą lub syropem inulinowym, wcześniej wyprodukowanymi przez fabryki częściowo lub w całości zdemontowane.

Artykuł 25

Kontrole

1. W każdym przedsiębiorstwie i fabryce, która otrzymuje pomoc w ramach funduszu restrukturyzacyjnego, kontrolę przeprowadza właściwy organ państwa członkowskiego w ciągu trzech miesięcy od terminu, o którym mowa w art. 23 ust. 2.

W ramach kontroli sprawdza się zgodność z planem restrukturyzacji lub biznesplanem oraz dokładność i kompletność informacji podanych przez przedsiębiorstwo w sprawozdaniu. Przy pierwszej kontroli w ramach planu restrukturyzacji należy także sprawdzić każdą dodatkową informację, podaną przez przedsiębiorstwo we wniosku o pomoc restrukturyzacyjną, w szczególności należy sprawdzić potwierdzenie, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 320/2006.

2. Kontrola obejmuje we wszystkich przypadkach elementy planu restrukturyzacji, o których mowa w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 320/2006. W odniesieniu do kontroli sporządzane jest sprawozdanie w pełni opisujące przeprowadzone prace, najważniejsze wyniki oraz konieczne działania następcze.

3. Sprawozdanie z kontroli powinno składać się z następujących części:

- a) części ogólnej zawierającej, w szczególności, następujące informacje:
 - i) beneficjent oraz fabryka objęta kontrolą;
 - ii) osoby uczestniczące w kontroli;
 - iii) czy przekazano beneficjentowi wiadomość o kontroli oraz – jeśli tak się stało – z jakim wyprzedzeniem;
- b) dla każdego elementu planu restrukturyzacji, wymienionego w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 320/2006 oraz dla każdego biznesplanu części odzwierciedlającej oddzielnie przeprowadzone kontrole i zawierającej w szczególności, następujące informacje:
 - i) wymagania i normy podlegające kontroli;
 - ii) charakter i zakres przeprowadzanych kontroli;
 - iii) wyniki kontroli;
 - iv) elementy planu restrukturyzacji lub biznes planu, w stosunku do których stwierdzono brak zgodności;

c) części oceniającej w odniesieniu do każdego elementu znaczenie stwierdzonej niezgodności na podstawie jej powagi, zakresu, stopnia utrzymywania się oraz wcześniejszej sytuacji, ze wskazaniem wszelkiej niezgodności, która doprowadzi lub powinna doprowadzić do przyjęcia środków zgodnie z art. 26 lub 27.

4. Beneficjenta informuje się o każdej stwierdzonej niezgodności.

5. Sprawozdanie z kontroli należy sporządzić w ciągu miesiąca po przeprowadzeniu kontroli.

Artykuł 26

Zwrot

1. Bez uszczerbku dla ust. 3, w przypadku nieprzestrzegania przez beneficjenta jednego lub więcej zobowiązań w ramach planu restrukturyzacji, biznesplanu lub krajowego programu restrukturyzacji, należy zwrócić część pomocy przyznaną odpowiednio zgodnie z przedmiotowym zobowiązaniem, za wyjątkiem przypadków siły wyższej.

2. Odsetki obliczane są od 60 dnia następującego po dniu poinformowania beneficjenta o obowiązku zwrotu pomocy, do dnia, w którym pomoc jest faktycznie spłacona.

Stopa oprocentowania równa jest stopie stosowanej przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego głównych operacji refinansowania, opublikowanej w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującej w pierwszym dniu kalendarzowym miesiąca, na który przypada data rozliczenia, powiększone o trzy i pół punktu procentowego.

3. Państwo członkowskie może przyznać beneficjentowi dodatkowy, dwumiesięczny okres na osiągnięcie zgodności ze

zobowiązaniem w ramach planu restrukturyzacji lub biznesplanu.

Artykuł 27

Kary

1. Jeżeli beneficjent nie przestrzega odpowiednio jednego lub więcej zobowiązań w ramach planu restrukturyzacji, biznesplanu, krajowego programu restrukturyzacji, zostaje obciążony opłatą w wysokości 10 % kwoty, którą należy zwrócić na mocy art. 26.

2. Kary, nakładane zgodnie z ust. 1, nie zostają nałożone, jeśli przedsiębiorstwo w zadawalający sposób udowodni właściwemu organowi, że niezgodność wynika z przypadków siły wyższej oraz jeżeli jednoznacznie wskaże niezgodność w sprawozdaniu przedłożonym zgodnie z art. 23 ust. 2.

3. Jeśli do niezgodności doszło celowo lub wskutek poważnego zaniedbania, beneficjent ma obowiązek zapłaty kwoty wynoszącej 30 % kwoty do pokrycia zgodnie z art. 26.

ROZDZIAŁ VII

POSTANOWIENIE KOŃCOWE

Artykuł 28

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 czerwca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Państwo członkowskie:			
Nazwa i adres przedsiębiorstwa:			
Rok gospodarczy:			
Data i czas wpłynięcia pełnego wniosku:			
Przysługująca kwota ogółem:			
		Kwota (tony), z której zrezygnowano zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 320/2006	
		Produkt (cukier, izoglukoza lub syrop inulinowy):	
Fabryka:	Punkt a) Całkowity demontaż (w tonach)	Punkt b) Częściowy demontaż (w tonach)	Punkt c) Brak demontażu (w tonach)
1			
2			
3			
4			
5			
Ogółem			

Należy przesłać na adres: agri-C1@ec.europa.eu